

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 marca 2014 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Krzyków Wydział III Rodzinny i Nieletnich

w składzie:

Przewodniczący: SSR Magdalena Bombała

Protokolant: Katarzyna Romanow

po rozpoznaniu w dniu 27 marca 2014 r. we Wrocławiu

sprawy z powództwa małoletniej L. M. reprezentowanej przez przedstawicielkę ustawową A. G.

przeciwko K. M.

o alimenty

I. zasądza od pozwanego K. M. tytułem alimentów na rzecz małoletniej L. M. kwotę po 1400,- (tysiąc czterysta) zł miesięcznie, poczynając od 04 lutego 2014 r., płatne do dnia 10-go każdego miesiąca z góry, z ustawowymi odsetkami w razie zwłoki w płatności którejkolwiek z rat, do rąk ustawowej przedstawicielki małoletniej powódki – A. G.;

II. oddala dalej idące powództwo;

III. zasądza od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 840 zł, tytułem zwrotu brakującej opłaty od pozwu, od której małoletnia powódka była zwolniona;

IV. wyrokowi w pkt. I nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

Na oryginale właściwy podpis

UZASADNIENIE

Małoletnia powódka wniosła o zasądzenie od pozwanego K. M. na jej rzecz alimentów w kwocie po 2000 zł miesięcznie, płatnych z góry do 5. dnia każdego miesiąca do rąk jej matki A. G. wraz z ustawowymi odsetkami w razie uchybienia terminowi płatności.

W uzasadnieniu przedstawicielka ustawowa małoletniej wskazała, że miesięczny koszt utrzymania dziecka wynosi około 2400 zł, na co składają się wysoka opłata za przedszkole prywatne (łącznie około 1000 zł), wydatki na żywność (450 zł), środki czystości i higieny (70 zł), ubrania (150 zł), obuwie, w tym kapcie (120 zł), leki (100 zł), zabawki i rozrywkę (100 zł), koszty wypoczynku letniego i zimowego (około 120 zł), a nadto część kosztów zaspokojenia potrzeb mieszkaniowych (310 zł). Podniosła nadto, że otrzymuje wynagrodzenie w wysokości 2878,28 zł netto miesięcznie. Poza utrzymaniem swoim i małoletniej na A. G. ciężą zobowiązania kredytowe w łącznej wysokości 1840 zł miesięcznie. Odnosząc się do sytuacji finansowej pozwanego, przedstawicielka ustawowa małoletniej wskazała, że zgodnie z jej wiedzą pozwany jest zatrudniony w firmie (...) Sp. z o.o. na stanowisku kierownika za miesięcznym wynagrodzeniem 6000-7000 zł netto miesięcznie. Posiada wykształcenie wyższe. Powódka jest jedyną osobą pozostającą na jego utrzymaniu.

W odpowiedzi na pozew pozwany wniósł o oddalenie powództwa ponad kwotę 1000 zł miesięcznie. W uzasadnieniu wskazał, że małeletnia przebywa z nim co drugi weekend oraz w każdy wtorek i co drugi czwartek. Ponadto rodzice spędzają z dzieckiem po połowie okres ferii, świąt, urlopów i okresów wolnych od pracy. W tym czasie pozwany ponosi koszty utrzymania małeletniej. Pozwany zakwestionował także wysokość wydatków na małeletnią wskazanych przez jej przedstawicielkę ustawową, które jego zdaniem są zawyżone. Podniósł, że bezpośrednio dokonuje opłat za przedszkole, zajęcia sportowe oraz basen, co daje kwotę około 1000 zł miesięcznie.

Na rozprawie w dniu 27 marca 2014 r. strony podtrzymały swoje stanowiska przedstawione w pismach.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Małeletnia L. M., urodzona (...) pochodzi z nieformalnego związku (...). Od kwietnia 2012 r. rodzice małeletniej żyją w rozłączeniu.

(**dowód:** odpis skrócony aktu urodzenia małeletniej – k. 10; przesłuchanie przedstawicielki ustawowej małeletniej, przesłuchanie pozwanego – zapis na płycie CD – k. 69)

Obecnie małeletnia ma 3 lata, uczęszcza do prywatnego przedszkola. Do opłaty za przedszkole wliczony jest koszt wyżywienia. Do końca 2013 r. małeletnia uczęszczała na basen, co wiązało się z dodatkową opłatą w wysokości 120-150 zł miesięcznie. Obecnie małeletnia uczęszcza na zajęcia sportowe poza przedszkolem. Małeletnia często choruje. Ma koślawość kolan, co wymaga zakupu specjalistycznego obuwia. Wakacje spędza u dziadków macierzystych – około 3-4 razy w roku.

Opłaty za przedszkole małeletniej wynoszą około 850 zł miesięcznie. Pozostałe koszty utrzymania małeletniej wynoszą około 1200-1300 zł miesięcznie, na co składają się wydatki na wyżywienie (400 zł), część kosztów utrzymania mieszkania (300 zł), środki higieny i czystości (70 zł), leki (100 zł), rozrywkę (100 zł), pozaprzedszkolne zajęcia sportowe (100 zł), wypoczynek (około 400 zł 2-3 razy w roku, tj. średnio 100 zł miesięcznie), obuwiu ortopedyczno-profilaktyczne (800 zł rocznie, tj. około 70 zł miesięcznie), odzież (100 zł).

(**dowód:** zaświadczenie z punktu przedszkolnego z dnia 16 grudnia 2013 r. – k. 13; karta konsultacyjna z dnia 13 marca 2014 r. – k. 34; karta konsultacyjna z dnia 17 marca 2014 r. – k. 36; faktura VAT z dnia 18 marca 2014 r. – k. 35; faktura VAT z dnia 8 marca 2014 r. – k. 37; faktura VAT z dnia 18 marca 2014 r. – k. 38; rachunek nr (...) – k. 39; faktura VAT z dnia 25 lutego 2014 r. – k. 40; przesłuchanie przedstawicielki ustawowej małeletniej, przesłuchanie pozwanego – zapis na płycie CD – k. 69)

Matka powódki jest zatrudniona w firmie Konsorcjum (...) S.A. na podstawie umowy o pracę od dnia 1 sierpnia 2008 r. zawartej na czas nieokreślony od dnia 2 marca 2009 r. w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku specjalista do spraw klientów kluczowych. Otrzymuje miesięczne wynagrodzenie w wysokości średnio 2878,28 zł netto miesięcznie.

Przedstawicielka ustawowa małeletniej dysponuje dwoma miejscami garażowymi. W ostatnim czasie sąsiadka A. G. proponowała jej 200 zł za wynajęcie jednego garażu.

Małeletnia mieszka wraz z matką w mieszkaniu przy ul. (...) we W. o powierzchni około 55 m². Opłaty za mieszkanie wynoszą około 600 zł miesięcznie, na co składają się czynsz (440 zł) oraz opłaty za energię elektryczną (60 zł), Internet, telewizję, telefon (120 zł). A. G. ponosi koszt ubezpieczenia mieszkania wymaganego przez kredytodawcę w wysokości 224 zł rocznie.

Na matce powódki ciąży zobowiązania z tytułu dwóch kredytów. Średnia miesięczna wysokość rat obu kredytów wynosi 1840 zł. Matka małeletniej jest również zadłużona wobec wspólnoty mieszkaniowej, które wynosi około 2900 zł.

(**dowód:** informacja ze Wspólnoty Mieszkaniowej z dnia 21 listopada 2013 r. – k. 15; faktura VAT z dnia 7 listopada 2013 r. – k. 16; wykaz opłat za energię elektryczną za okres od października 2013 r. do marca 2014 r. – k. 18; faktura VAT z dnia 5 listopada 2013 r. – k. 19; zaświadczenie z Konsorcjum (...) S.A. z dnia 24 stycznia 2014 r. – k. 20; zaświadczenia o wysokości spłat rat kapitałowo-odsetkowych z dnia 12 listopada 2013 r. – k. 21-23; deklaracja przystąpienia do ubezpieczenia – k. 24; kartoteka finansowa za okres od 1 stycznia 2013 r. do 21 listopada 2013 r. – k. 25; wezwanie do zapłaty – k. 26; deklaracja PIT za 2012 r. – k. 41-58; przesłuchanie przedstawicielki ustawowej małoletniej – zapis na płycie CD – k. 69)

Pozwany K. M. jest zatrudniony w (...) Sp. z o.o. na stanowisku kierownik budowy od dnia 1 kwietnia 2005 r. na podstawie umowy o pracę. Z tego tytułu otrzymuje wynagrodzenie w wysokości 6683,16 zł netto miesięcznie. W roku podatkowym 2012 pozwany uzyskał łącznie dochód brutto w wysokości 117616,44 zł.

Pozwany mieszka w W., w mieszkaniu o powierzchni 39 m². Koszt utrzymania mieszkania wynosi wraz ze spłatą kredytu na jego zakup około 1400 zł miesięcznie, na co składają się czynsz i media (450 zł), spłata (850-900 zł). Pozwany korzysta z samochodu służbowego za opłatą 80 gr/km – łącznie około 600 zł miesięcznie. Koszty swojego wyżywienia pozwany szacuje na kwotę 500 zł miesięcznie.

(**dowód:** zaświadczenie z dnia 25 marca 2014 r. – k. 65; informacja o dochodach pozwanego w 2012 r. – k. 66; przesłuchanie pozwanego – zapis na płycie CD – k. 69)

Pozwany poza małoletnią nie ma na utrzymaniu innych osób. Rodzice małoletniej ustalili, że dziewczynka spędza z ojcem czas we wtorki i co drugi czwartek od 16:30 do 19:00 oraz w co drugi weekend, w tym czasie pozostaje na utrzymaniu ojca. Pozwany kupuje małoletniej buty, odzież, prezenty. Zakupy nie zawsze są konsultowane z przedstawicielką ustawową małoletniej. Pozwany opłaca przedszkole, płaci za zajęcia pozaprzedszkolne, w okresach wakacji wyjeżdża z małoletnią. Zimą był z małoletnią na nartach w górach, łączny koszt wyjazdu wyniósł 2000 zł oraz 50 zł za lekcję jazdy na nartach dla małoletniej.

(**dowód:** przesłuchanie przedstawicielki ustawowej małoletniej, przesłuchanie pozwanego – zapis na płycie CD – k. 69)

Sąd zważył, co następuje:

W ocenie Sądu powództwo zasługiwało na uwzględnienie w części.

Podstawą materialnoprawną żądania powoda był art. 133 § 1 k.r.o., zgodnie z którym rodzice obowiązani są do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie, chyba że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania. Przy rozstrzygnięciu niniejszej sprawy Sąd musiał również mieć na względzie treść art. 135 § 1 k.r.o., zgodnie z którym zakres świadczeń alimentacyjnych zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego. Innymi słowy, zakres obowiązku alimentacyjnego stanowi wypadkową z jednej strony zakresu usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego, z drugiej zaś – poziomu możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego. Podejmując zatem rozstrzygnięcie w przedmiocie alimentów, Sąd musi uwzględniać obie te przesłanki w równej mierze. Zgodnie zaś z utrwalonym poglądem Sądu Najwyższego „przez usprawiedliwione potrzeby uprawnionego rozumieć należy potrzeby, których zaspokojenie zapewni mu – odpowiedni do jego wieku i uzdolnień – prawidłowy rozwój fizyczny i duchowy. Możliwości zarobkowe i majątkowe zobowiązanego określają zarobki i dochody, jakie uzyskiwałby przy pełnym wykorzystaniu swych sił fizycznych i zdolności umysłowych, nie zaś rzeczywiste zarobki i dochody. Dzieci mają prawo do równej z rodzicami stopy życiowej, niezależnie od tego, czy żyją z nimi wspólnie, czy też oddzielnie” (teza IV uchwały SN z dnia 16 grudnia 1987 r. w sprawach alimentacyjnych).

Na podstawie zgromadzonego materiału dowodowego Sąd ustalił, że zakres usprawiedliwionych potrzeb małoletniej powódki jest mniejszy niż wynikało to z twierdzeń jej przedstawicielki ustawowej i kształtuje się na poziomie nie 2400 zł, lecz 2100 zł miesięcznie. Odnosząc się do poszczególnych wydatków ponoszonych na utrzymanie

małoletniej, należy stwierdzić, że w ocenie Sądu w pełni uzasadniony jest dość wysoki koszt prywatnego przedszkola dla małoletniej. Decyzja o wysłaniu dziecka do prywatnego przedszkola została bowiem podjęta wspólnie przez matkę i ojca, natomiast pozwany nie wykazał, aby dalsze korzystanie przez małoletnią z prywatnej opieki przedszkolnej było przy dochodach jej rodziców wydatkiem nadmiernym, nieuzasadnionym, bądź że małoletnia nie uczęszcza do przedszkola publicznego wskutek zaniedbań lub niegospodarności jej przedstawicielki ustawowej.

Analizując pozostałe koszty utrzymania małoletniej, Sąd zważył, że wobec faktu, że małoletnia spożywa część posiłków w przedszkolu, a nadto spędza kilka dni w miesiącu u ojca, pozostając wówczas na jego utrzymaniu, kwota 450 zł, jaką zgodnie z twierdzeniami matki małoletniej przeznacza ona na wyżywienie dziewczynki, jest nazbyt wygórowana, natomiast potrzeby małoletniej w tym zakresie mogą zostać prawidłowo zaspokojone kwotą 400 zł miesięcznie. Sąd uznał również, że nawet po uwzględnieniu szczególnych potrzeb małoletniej koszt obuwia szacowany przez matkę dziewczynki na 1200 zł jest zbyt wysoki. Przyjmując, że jedna para butów stanowi wydatek rzędu 100-150 zł, Sąd stwierdził, że łączna kwota przeznaczana przez przedstawicielkę ustawową małoletniej nie powinna przekraczać 800 zł w skali roku, to jest około 70 zł miesięcznie, co pozwala na zakup pary obuwia średnio raz na dwa miesiące.

W pozostałym zakresie Sąd w całości uwzględnił twierdzenia powódki o zasadności ponoszonych przez nią wydatków, to jest wydatków na zaspokojenie potrzeb mieszkaniowych dziecka, środki czystości, leki, rozrywkę oraz wypoczynek.

Odnosząc się natomiast do możliwości zarobkowych pozwanego, Sąd przyjął, że są one równe rzeczywiście osiąganym przez niego dochodom, a zatem kształtują się na poziomie około 6700 zł miesięcznie. Do stałych kosztów utrzymania pozwanego Sąd zaliczył opłaty za mieszkanie, w tym spłatę kredytu (1500 zł), wydatki na paliwo (600 zł) oraz wyżywienie (500 zł). Po odliczeniu tych wydatków pozwanemu pozostaje do dyspozycji kwota 4100 zł, co pozwala pozwanemu na uiszczenie miesięcznej raty alimentacyjnej w wysokości ustalonej przez Sąd na 1400 zł, a nadto – na zaspokojenie swoich pozostałych potrzeb (odzież, leki, środki czystości, wypoczynek) oraz utrzymanie małoletniej w czasie, kiedy pozostaje ona pod jego opieką.

Ustalając wysokość świadczenia, do uiszczenia którego zobowiązany został pozwany, Sąd uwzględnił również fakt, że możliwości zarobkowe przedstawicielki ustawowej małoletniej są znacznie niższe niż możliwości zarobkowe pozwanego, a nadto – że to na matce spoczywa w przeważającej większości ciężar sprawowania osobistej pieczy nad dzieckiem. Zgodnie zaś z treścią art. 135 § 2 k.r.o. wykonanie obowiązku alimentacyjnego względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie albo wobec osoby niepełnosprawnej może polegać w całości lub w części na osobistych staraniach o utrzymanie lub o wychowanie uprawnionego; w takim wypadku świadczenie alimentacyjne pozostałych zobowiązanych polega na pokrywaniu w całości lub w części kosztów utrzymania lub wychowania uprawnionego. Na tej podstawie stwierdzić należy, że pozwany powinien uczestniczyć w utrzymaniu małoletniej w zdecydowanie większym stopniu niż matka powódki.

Wobec wskazanych wyżej okoliczności Sąd doszedł do przekonania, że wysokość świadczenia alimentacyjnego ustalona na kwotę 1400 zł, to jest około 2/3 kosztów utrzymania małoletniej, odzwierciedlać będzie stosunek między możliwościami zarobkowymi i majątkowymi stron, a także możliwościami sprawowania osobistej opieki nad dzieckiem przez każdego z rodziców. Do zaspokojenia potrzeb małoletniej w pozostałej części obowiązana jest jej matka.

W ustaleniach stanu faktycznego niniejszej sprawy Sąd oparł się na dowodach z dokumentów, których prawdziwości nikt w toku procesu nie podważał, oraz na zeznaniach stron, w zakresie, w jakim są one logiczne, spójne i znajdują odzwierciedlenie w pozostałym zebranych w sprawie materiale dowodowym. Sąd oddalił wniosek o dopuszczenie dowodu z paragonów fiskalnych, albowiem nie wynika z nich jednoznacznie, na czyją rzecz czynione były wydatki w nich wskazane.

Mając na uwadze powyższe, w pkt. I sentencji Sąd zasądził od pozwanego na rzecz małoletniej alimenty w kwocie po 1400 zł miesięcznie, płatne, poczynając od dnia wniesienia pozwu, to jest od dnia 4 lutego 2014 r., do 10. dnia

każdego miesiąca z góry, z ustawowymi odsetkami w razie zwłoki w płatności którejkolwiek z rat, do rąk ustawowej przedstawicielki małoletniej powódki, oddalając jednocześnie w pkt. II sentencji dalej idące powództwo.

W pkt. III sentencji na podstawie art. 113 ust. 1 Ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych Sąd zasądził od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 840 zł, tytułem zwrotu brakującej opłaty od pozwu, od której małoletnia powódka była zwolniona.

W pkt. IV sentencji na podstawie art. 333 § 1 k.p.c. Sąd wyrokowi w pkt. I nadał rygor natychmiastowej wykonalności.